

מדינת ישראל

ועדות המשמעת – משרד הבריאות בירושלים

ועדה מיוחדת לפי תקנה 25 לתקנות בריאות העם (עוסקים בסיעוד בבתי חולים), התשמ"ט - 1988 ותקנות 15 ו-16 לתקנות בריאות העם (צוות סיעודי במרפאות) התשמ"א-1981

תיק בד"מ 3/1/24

תאריך: 5/6/2024

כ"ח אייר תשפ"ד

בפני חברות הוועדה:

גב' מיכל יהודאי ידיד

- כיושבת ראש

גב' רינה טיורי

- נציגת הסתדרות האחים והאחיות

עו"ד זמירה גולדנר

- נציגת היועצת המשפטית לממשלה

הקובלת:

התביעה המשמעית במשרד הבריאות

באמצעות עוה"ד תומר דגני חנית ויעל דסקין

נגד

הנקבלת:

האחות ראוייה מסרי מ.ר. 217567

כפר מייסר, ת.ד. XXX מיקוד XXXXXX

המלצת הוועדה לפי תקנה 16 לתקנות בריאות העם (צוות סיעודי במרפאות) התשמ"א-1981

הקובלנה

1. ביום 17/1/24 הגישה התובעת, עו"ד יעל דסקין, קובלנה כנגד האחות ראוייה מסרי (להלן: "הנקבלת").
2. הקובלנה הוגשה לאחר שהנקבלת הודתה והורשעה ביום 19/12/21 בעבירות גניבה והסגת גבול בת.פ. (ת"א) 37070-10-20, התקבלו שני תסקירים בעניינה וביום 3.4.23 נגזר דינה והוטלו עליה העונשים הבאים :-
 - א. מאסר על תנאי לתקופה של חודשיים, למשך שנתיים שלא תעבור על העבירות בהן הורשעה.
 - ב. קנס בסך 1500 ₪ או 4 ימי מאסר תמורתו.

3. כתב האישום, פרוטוקול הדיון וההרשעה וגזר הדין צורפו לכתב הקובלנה וסומנו נספחים א-ג.
4. מכתב הקובלנה עולות העובדות הבאות :-
 - א. הנקבלת היא אחות מוסמכת.
 - ב. הקובלנה הוגשה בעקבות והרשעתה בדין הפלילי ונסמכת על כתב האישום, הכרעת הדין וגזר הדין.
 - ג. מכתב האישום בו הודתה והורשעה הנקבלת עולה כי בחודש יוני 2019 או בסמוך לכך הופסקה עבודתה של הנקבלת בבית חולים תל השומר.
 - ד. ביום 7.10.19 בשעה 03:54 או בסמוך לכך נכנסה לבית חולים תל השומר, כשהיא לבושה במדי אחות ונטלה ממחלקות שונות בבית החולים כדורים מסוג בונדורמין, ולאחר מכן עזבה את המקום כשהכדורים ברשותה.
 - ה. במעשים אלה הורשעה הנקבלת בעבירה שיש עמה קלון או שיש בה כדי להראות שהיא חסרת אחריות הדרושה לעיסוק בסיעוד והתנהגה בדרך שאינה הולמת את מקצוע הסיעוד, עבירה על תקנות 15(1) ו-15(4) לתקנות בריאות העם (צוות סיעודי במרפאות) התשמ"א-1981.

הוועדה

5. בתאריך 29/1/24 מונו הח"מ ע"י המשנה למנהל הכללי כחברות בועדת משמעת שתדון בקובלנה.
6. הוועדה התכנסה בתאריך 13/3/24, וקיימה דיון בנוכחות ב"כ התביעה והנקבלת. לבקשת הנקבלת נכח גם אביה בישיבת הוועדה.
7. בפתח הדיון ולאחר שהוסבר לנקבלת על זכותה להיות מיוצגת בהליך, הצהירה הנקבלת כי תייצג את עצמה.
8. הנקבלת הודתה והורשעה בעובדות כתב הקובלנה ונשמעו טיעוני הצדדים לאמצעי המשמעת.
9. לבקשת הצדדים ובהמלצת הוועדה התקבלו בוועדה מסמכי השלמה מטעם הנקבלת, והשלמה לרשימת האסמכתאות מטעם התובעת.

טיעוני התובעת לאמצעי המשמעת

10. בפתח דבריה ציינה התובעת כי בכוונת התביעה לעתור לאמצעי משמעת של התליית רישיון למשך 6 חודשים.
11. הנקבלת עבדה בבית חולים תל השומר והפסיקה את עבודתה שם כארבעה חודשים לפני האירוע. עבודתה בבית החולים הקנתה לה היכרות עם המחלקות השונות, הנקבלת ידעה ממי לקחת את התרופות וממי לבקש. הנקבלת עברה בין מחלקות שונות, תוך הסגת גבול, כשהיא לובשת מדי אחות, המעשים נעשו לפנות בוקר ונעשו בתחכום ותכנון.
12. העבירה בוצעה בזיקה מלאה למקצוע הסיעוד, תוך ניצול האמון של בית חולים, בית חולים ציבורי, תל השומר, שניתן בה כעובדת של המקום. הפגיעה היא גם באמון הציבור במערכת הבריאות וגם במקצוע הסיעוד. יש פה הפרה של בריתה אמון בין משרת הציבור לציבור כולו.
13. אין מדובר בעבירת רכוש בלבד שפוגעת רק בזכות קניינית אלא מדובר בפגיעה באמון הציבור כולו לאור התפקיד של הנקבלת כאחות. מדובר בהתנהגות שאינה הולמת עובדת סיעוד ופוגעת בתדמיתו ובכבודו של מקצוע הסיעוד.
14. הענישה המשמעתית חשובה מאוד לא רק כדי להעביר מסר לנקבלת עצמה, אלא לכל הציבור של העוסקים במקצוע.
15. יש הבדל בין הענישה המשמעתית לענישה הפלילית, בעש"מ 1928/00, מדינת ישראל נגד עמוס ברוכין, נקבע כי התכלית בדין המשמעתי שונה מהתכלית בדין הפלילי. הדין המשמעתי נועד להגנה על השירות הציבורי, להגנה על מקצוע הסיעוד, נושאים שאינם באים לידי ביטוי בהליך הפלילי. גם בענייננו, הענישה המשמעטית, נועדה להרתיע אחים ואחיות מביצוע מעשים שמהווים עבירת משמעת ולהגן על הציבור, להגן על שמו הטוב של המקצוע ואמון הציבור במקצוע.

16. **בע"א 10979/04 בעניינו של ליביו לאור** הצביע בית המשפט העליון על מטרת ההליך בוועדות המשמעת. הדברים נאמרו לגבי רופא, אולם הם יפים גם לעניינו. דין משמעת עוסק בניקיון כפיו של העוסק ברפואה, טוהר פעילותה של המערכת וקיום רמה רפואית נאותה. האינטרס הציבורי, מהווה שיקול מרכזי שהגורם המחליט בהליך המשמעת צריך לשוות לנגד עיניו.
17. תרופת הבונדורמין, היא תרופה שמצריכה מרשם רופא. זאת תרופה שיש לה תכונות מאוד מיוחדות שמחייבות זהירות רבה בשימוש שלה.
18. **העלון הרפואי לגבי תרופת הבונדורמין הוגש וסומן 1/ת**, ממנו עולה כי השימוש בתרופה נועד לתקופות זמן קצרות בלבד, מחייב זהירות מיוחדת ומעקב רפואי לאחר שימוש בתרופה במשך שבועיים. העלון מכיל אזהרות מפני שימוש ממושך בתרופה, שעלול לגרום לשינויים בדפוסי התנהגות ומחשבות טורדניות, התרופה פוגמת בערנות ולעיתים בתיאום תנועות הגוף.
19. הנקבלת הודתה בפני הועדה כי היתה מכורה לכדורי שינה, מאז לדבריה עברה גמילה ותהליך שיקומי, דבר אשר נלקח בחשבון בהמלצת התביעה לאמצעי המשמעת.
20. אמצעי המשמעת המוצע דהיינו 6 חודשי התליה נשקל על דרך הקולא בשל העובדה שהנקבלת אינה מיוצגת, חלפו 5 שנים מאז האירוע והם נוצלו על ידי הנקבלת לשיקום, גמילה ולימודים.

21. **התובעת הפנתה למקרים דומים בהם הוטלו אמצעי משמעת של התליית רישיון בנסיבות דומות :-**

- א. **ת/2 - החלטה בעניינה של האחות עוידה הנא (החלטה 13-17 של כבוד השופט (בדימוס) סטרשנוב בה הוטלה התליית רישיון לתקופה של שנה.**
הנקבלת הורשעה בגניבת 15 אמפולות של קטמין ממקום עבודתה, בית חולים שיבא ומסירתן לידי האח מוחמד טהא, ששידל אותה לגנוב עבורו את התרופה לצורך טיפול באימו החולה.
התנהל נגדה הליך פלילי שהסתיים בגזר דין של 6 חודשי מע"ת לתקופה של 3 שנים וצו של"צ בהיקף של כ-150 שעות.
בנוסף עמדה לדין בפני בית הדין למשמעת של עובדי המדינה שגזר עליה את העונשים הבאים – נזיפה חמורה, פיטורין לאלתר, פסילה משירות המדינה ומשרד הבריאות למשך 5 שנים.
בהליך המשמעת נפסק :- "התנהגותה של הנקבלת חמורה בעיני, גם אם מדובר בכישלון חד פעמי. סבורני כי יש להעדיף במקרה זה את האינטרס הציבורי המחייב הטלת עונשים כבדים בגין מעשים של הפרת אמון וגניבת תרופות מבית החולים, יהא המניע לכך אשר יהא".
- ב. **ת/3 - החלטה בעניינו של האח מוחמד טהא – בה הוטלה התליית רישיון לתקופה של 8 חודשים.**
הנקבל הורשע בכתב אישום שהוגש לבית משפט השלום בתל אביב יפו בעבירות של שידול לגניבה וקבלת נכסים שהושגו בעוון ונדון ל-6 חודשי מע"ת ושל"צ בהיקף של 150 שעות.
הנקבל, שעבד כאח בבית חולים "אסותא" שידל אחות בבית החולים שיבא לגנוב עבורו תרופות מסוג קטמין. האחות גנבה 15 אמפולות ומסרה אותן לנקבל, לדבריו לצורך טיפול באימו החולה.
- ג. **ת/4 - החלטה בעניינו של האח ראמי גנאים – בה הוטלה התליית רישיון לתקופה של שנה.**
הנקבל עבד כאח במחלקה הפנימית של בית חולים שיבא וגנב מחולה, בעודה מאושפזת ומורדמת כרטיס אשראי וביצע בו עסקאות בסכום מצטבר של 4,650 ₪.
בנוסף גנב מבית החולים תרופות וציוד רפואי.
כתב הקובלנה הוגש לאחר הרשעת הנקבל בפלילים.
בהחלטה נקבע כי יש במעשים פגם מוסרי ואתי. העבירות בוצעו בזיקה ישירה למקצועו כאח, התנהגותו אינה הולמת מעצם ההרשעה בעבירה שיש עמה קלון.

הנקבל ניצל לרעה את מעמדו, תפקידו ונגישותו לחולה מורדמת ומונשמת ומעל באמון שניתן בו תוך פגיעה בבית החולים לתועלתו האישית, ובאמון הציבור במקצוע הסיעודי.

ד. ת/5 החלטה בעניינה של האחות אולגה ניאזוב – בה הוטלה התליית רישיון לתקופה של שנה - הנקבלת גנבה, במהלך טיפול בחולה, את עגיליה, משנדרשה להחזירם, זרקה אותם, ולאחר מאמצים נמצאו על ידי בעלה והושבו למתלוננת.

ה. ת/6 החלטה בעניינה של האחות ילנה קיריצ'ק – (החלטת כב' השופט (בדימוס) סטרשנוב, בה הוטלה התליית רישיון לתקופה של 4 חודשים.

הנקבלת שימשה אחות במחלקה סיעודית בבית אבות בחיפה, וגנבה, בעת שימוש במעלית, מדיירת בבית האבות, את כרטיס האשראי שלה, יחד עם הקוד הסודי. הנקבלת משכה מחשבונה של הדיירת – ב-11 הזדמנויות לפחות סכומי כסף המצטברים ל-10,031 ₪ וכן קנתה לבנה מתנה בסכום נוסף. בהזדמנות אחרת גנבה שיק פתוח מדיירת אחרת בבית האבות, אך לא עשתה בו שימוש. הנקבלת הורשעה בהליך פלילי בעבירות של גניבת כרטיסי חיוב והונאה בכרטיס חיוב. בהחלטה, על אף חומרת המעשים ולאור נסיבות אישיות חריגות – הועמדה תקופת ההתליה על 4 חודשים.

ו. ת/7 החלטה בעניינה של הרוקח אברהם חמוי – בה הוטלו על הנקבל 18 חודשי התליה.

נגד הנקבל הוגשו שני כתבי אישום בעבירה של גניבה ממעביד, משני מעסיקים שונים אצלם עבר כרוקח בהיקפים של עשרות אלפי שקלים. הנקבל ניצל את עבודתו כרוקח בשני בתי המרקחת וגנב תרופות ממעסיקיו.

ז. ת/8 החלטה בעניינה של ד"ר דוד בנסל – החלטת כב' השופט (בדימוס) סטרשנוב 06-15 – בה הוטלה על הנקבל התליה לתקופה של שנה.

הנקבל עבד במרפאת חיסונים של לשכת הבריאות, הנקבל נהג לגבות כסף מעובדים זרים שהגיעו למרפאה וקיבלו חיסונים ושלשל לכיסו את הכסף ללא דיווח על מתן החיסונים וגביית הכסף. בשל כך הוגש נגדו כתב אישום והנקבל הורשע בהליך הפלילי בגניבת 70,000 ₪ ממטופלים. בהליך המשמעתי שהתקיים נגדו בבית הדין לעובדי המדינה – נפסל משרות המדינה ל-5 שנים, נפסל ממשדד הבריאות עד להגיעו לגיל 70 והופחתה למחצית הגמלה החודשית לה הוא זכאי.

ח. ת/9 החלטה בעניינה של הרוקח ולרי סויונוב – בה הוטלה רישיונו של הנקבל לעסוק ברוקחות לתקופה של 30 חודשים.

הנקבל שימש רוקח אחראי בבית מרקחת של הסופר-פארם והודה בהליך הפלילי והמשמעתי בגניבת עשרות חפירות של רטלין מכספת בית המרקחת שבאחריותו. הנקבל הודה בהתמכרותו לסם מסוכן ובגניבת הריטלין במסגרת תלונתו בסם וכמאמץ להיגמל מסמים קשים יותר. לחומרה ציינה הועדה את מילוי התפקיד של רוקח אחראי שלא מתוך מודעות מלאה ובמצב תודעתי מסוים שאינו הולם את האחריות המוטלת על רוקח, את היקף הגניבה לאורך זמן ואת הרישומים הכוזבים שבהם נקט כדי להסתיר את מעשיו.

טיעוני הנקבלת לאמצעי המשמעת

22. האירועים אירעו לפני 5 שנים. הנקבלת כנערה צעירה שסיימה את לימודיה הגיעה מכפר מסורתי לתל אביב. במקביל לעבודתה השלימה את לימודיה לתואר ראשון, והתקשתה באיזון והתמודדות עם כל המטלות, וסבלה מקושי, חרדה ופחד מכישלון. בנוסף סבלה מבדידות בהעדר חברה.

23. על אף משפחתה התומכת בחרה שלא לשתף את הוריה במצוקתה. בעצת חבריה לעבודה החלה ליטול בונדורמין כדי לטפל בהפרעות שינה ובחרדות מהן סבלה.

24. בתחילה נטלה את התרופה עם מרשם שקיבלה מדודה הרופא, אולם עד מהרה, כשהתמכרה לתרופה, היה לה קושי להשיג את התרופה. המינון לו נזקקה היה 4 כדורים ביום.

- ג. **מכתב המלצה מחבר לעבודה בבית חולים רעות**. עבדו יחד 14 חודשים. מהמכתב עולה כי הנקבלת היא אחות מקצועית ואחראית המפגינה רצון ללמוד ולהתפתח. רצינית בעבודתה ושירותית כלפי מטופלים וכלפי הצוות.
- ד. **מכתב המלצה מחבר לעבודה בבית חולים הרצוג** – עבד כשנה עם הנקבלת במחלקת שיקום. הנקבלת מקפידה על הוראות, דיווחים ואתיקה, מגלה איכפתיות, סבלנית ומתחשבת בסביבת העבודה. יוצרת אווירה שקטה ורגועה, אהובה על חולים ובני משפחותיהם, אחראית ומגלה מוטיבציה להתפתחות אישית ומקצועית.
- ה. **מכתב מטופלת ששהתה במחלקת שיקום נוירולוגי לאחר תאונת דרכים קשה** – המטופלת היתה בודדה בארץ ללא קשרי משפחה. הנקבלת טיפלה בה באופן מקצועי, דאגה וניחמה אותה בחום ואהבה "בחיים לא אשכח את האחות הילדה שעזרה לי והייתה בשבילי כמו משפחה עד שהשתקמתי".
- ו. **מכתב תודה והערכה**.
- ז. **אישור בית חולים שיבא** – הנהלת הסיעוד – ממנו עולה כי הנקבלת הועסקה בבית החולים שיבא מיום 12/2015 עד 06/2018 והעסקתה הסתיימה לפי בקשתה. עבדה במחלקת שיקום נוירולוגי ובמחלקה הכירורגית. מכירה את נוהלי בית החולים ובפועל בהתאם. בעלת מיומנויות, מגלה הבנה לצרכי המחלקה ומקיימת תקשורת טובה עם מטופלים והצוות.
- ח. **פניה נוספת בכתב של הנקבלת לועדה** – ממנו בחרנו להביא קטעים כלשונם :-
 "באתי מכפר קטן, מחממה חברתית ומשפחתית מחבבת ועוטפת. כפר שמרני ומסורתי. הגעתי לת אביב, עיר גדולה שבה הכל שונה... הייתי אמורה להתמודד לבד בעיר גדולה ומנוכרת, ילדה קטנה ללא הכנה לחיים בחוץ.
 ... לא חשפתי את הפחדים שלי פן לא אצטייר בפני הורי ומשפחתי כנכשלת...
 החרדות היו מעיקות ושורטות את הנשמה שלי ולא הצלחתי לישון, לתפקד וללמוד. הייתי במצוקה רגשית עצומה... פניתי לעזרה מעמיתים... העזרה שלהם וההכוונה שלהם פגעה במרקם החברתי מוסרי תרבותי שלי, מסתבר שבדיעבד הם הטביעו אותי, התחלתי לקחת תרופות להרגעה ושינה ... עד שמצאתי את עצמי טובעת ומכורה... הבושה כרסמה, עברתי טיפולים פסיכולוגיים כולל גמילה, עברתי הכוונה וייעוץ. ... עברתי כברת דרך מפוכחת ותכליתית למדתי אסרטיביות ואפשרתי לאני הפנימי שלי להיות יותר מתון וסלחני עם מה שאני למדתי בדרך הקשה והמייגעת. אני מרגישה שיש לי ארגז כלים ענק להתמודדות בחיי היום יום.
 המשפחה מודעת לכל התהליך והם לא שופטים אותי לרעה, מקבלת הבנה והכלה ותמיכה... אנא הבנתכם לעזור לי להמשיך את מסלול חיי לפני שנגדע. אני במקום אחר לגמרי ונמצאת בשלב קריטי בחיים שלי החברתיים והמקצועיים... אנא מכם מבקשת הזדמנות שניה שאוכל להתרומם בשנית להמשיך ולתרום.

דיון והמלצה

31. בפנינו כתב קובלנה המייחס לנקבלת, אחות מוסמכת, עבירה של גניבת תרופות מבית החולים בו עבדה. כתב הקובלנה הוגש בעקבות הרשעתה בהליך פלילי. הנקבלת הודתה בפנינו בעובדות כתב הקובלנה והורשעה בעבירה שיש עמה קלון או שיש בה כדי להראות שהיא חסרת אחריות הדרושה לעיסוק בסיעוד והתנהגה בדרך שאינה הולמת את מקצוע הסיעוד, עבירה על תקנות 15(1) ו-15(4) לתקנות בריאות העם (צוות סיעודי במרפאות) התשמ"א-1981.
32. מצאנו כי בענייננו מתקיימות נסיבות מחמירות שיש ליתן עליהן את הדעת בבואנו לשקול את אמצעי המשמעת ההולם. בעת ביצוע המעשים היתה הנקבלת מכורה לתרופות הרגעה ושינה, ואת מעשה הגניבה יש לשקול על רקע התמכרותה.
33. בנוסף שמענו מהנקבלת כי בעת ביצוע העבירה התגוררה בבית הוריה בכפר סמוך לחדרה. דהיינו, כדי לבצע את העבירה נדרשה הנקבלת לתכנון ותחכום – נסיעה באישון לילה לבית החולים בו עבדה חודשים ספורים קודם לאירוע, התחזות כאחות בית החולים, וסבב

- המחלקות שעשתה כדי לקבל לידיה 6-7 חפירות של בונדורמין, תרופה לה היתה מכורה באותה עת.
34. העבירה המיוחסת לנקבלת התקיימה בזיקה ישירה למקצועה כאחות, לאור היכרותה עם שגרת בית החולים, נוהלי החזקת התרופות והצטיידות בחלוק אחות בעודה עוברת במחלקות בית החולים באישון לילה.
35. ב-תפ(ב"ש) 65167-06-17 מ"י נ' איימן אלעמור, בעמ' 8 לפסק הדין נאמר: **"מעשיו של הנאשם קשורים קשר ישיר והדוק לתפקיד אותו נשא, לרבות ידיעותיו בנוגע לאותן תרופות ואופן החזקתן. כגודל האחריות והאמון שניתן בנאשם, כך גם גודל החומרה הגלומה בהפרת אותו אמון.**
36. עיון בעלון התרופה ת/1 מעלה כי מדובר בתרופה המחייבת זהירות רבה בשימוש בה, חשש לתלות פיסית ופסיכולוגית, שימוש ממושך בתרופה עלול לגרום לשינויים בדפוס התנהגות ומחשבות טורדניות ופגיעה בערנות. הנקבלת כאחות היתה מודעת לכל אלה, וחרף זאת התמכרה לתרופה.
37. הנקבלת הצהירה בפנינו כי הקפידה לא ליטול בונדורמין בימים בהם עבדה. מנגד סיפרה לנו כי נזקקה ל-4 כדורים ביום, התקשינו לקבל את גרסת הנקבלת לפיה במצב התמכרות המתואר, השכילה להפריד בין ימי העבודה לימים בהם נכנעה להתמכרותה.
38. התקשינו לעקוב אחר העבר התעסוקתי של הנקבלת. חזרנו שוב ושוב וביקשנו ממנה לתאר בפנינו – היכן עבדה ומתי, היכן התגוררה ומתי – וקיבלנו תשובות סותרות. כך למשל – סיום העסקתה בבית חולים שיבא היה ב-6/18. העבירה בוצעה ב-7/10/19, למעלה משנה לאחר סיום העסקתה בבית חולים שיבא, ובמועד בו לדבריה היתה אמורה לעבוד בבית חולים רעות. למרות זאת שמענו ממנה כי באותה תקופה לא עבדה והתגוררה בבית הוריה.
39. חוסר הבהירות לגבי עברה התעסוקתי – מצביע גם על חוסר יציבות בתחום המקצועי. בתקופה בה היתה אמורה להיות מכורה נראה כי עבדה בבית חולים רעות ובתקופה בה היתה אמורה להיות בגמילה נראה כי עבדה בית חולים הרצוג בירושלים, שם התחילה לעבוד כדי להתחיל ללמוד ברחובות.
40. התקשינו לעקוב ולהבין את מהלכי הנקבלת ומניעיה. תקופות קצרות יחסית של העסקה, תקופות ארוכות בבית, התחלת לימודים – הפסקת לימודים. כל אלה מעוררים תמיהה וקושי לגבי מצבה הנפשי של הנקבלת בכל הנוגע לתפקודה כאחות.
41. מהדו"ח הפסיכולוגי עולה כי הגמילה החלה רק במחצית 2022 ולא לפני, בניגוד לתמונה שהצטיירה בפנינו לפיה החלה בגמילה מיד לאחר חשיפת המקרה שבפנינו.
42. מנגד עמדו בפנינו הנסיבות האישיות שהביאו את הנקבלת להתמכרות ולהתדרדרות אישית ומקצועית: -- קושי אישי, חרדה ופחד מכישלון, בדידות [REDACTED] גרמו לה להתמכרות עד כדי התדרדרות גם בחייה המקצועיים.
43. לא יכולנו להתעלם מהעובדה שחלפו חמש שנים מיום ביצוע העבירה, פרק זמן ניכר מחמש שנים אלה הוקדש לגמילה, טיפול פסיכולוגי ולימודים. גם אם לא שוכנענו ביציבות התעסוקתית של הנקבלת, התרשמנו מהעובדה שבפנינו עמדה אישה צעירה נבונה ונחושה, שעברה תהליך גמילה לא פשוט והביעה בכנות רצון לשים תקופה זו מאחוריה ולחזור ולעסוק במקצועה.
44. אביה של הנקבלת, אב תומך אוהב וכואב, הביע בפנינו את תחושותיו, ואת אכזבתו מעצמו על כך שלא ראה את סימני האזהרה וההתדרדרות אצל בתו. מרגע שנודע לו – עשה כל מאמץ לתמוך בבתו ולהחזירה למסלול החיים התקין.

עיקרון אחידות הענישה

45. התובעת ביקשה להטיל על הנקבלת אמצעי משמעת של 6 חודשי התליה, אף שבפסיקה שהביאה בפנינו, בעבירות של גניבה על ידי אחים ואחיות, רופאים ורוקחים, חלקם בנסיבות שונות מאלה המתוארות בפנינו, נעות תקופות ההתליה בין 4 חודשים ל-שנתיים וחצי. ברף התחתון של אמצעי המשמעת (4 חודשים) קיימות נסיבות אישיות חריגות שהצדיקו הקלה חריגה. ברוב ההחלטות שהובאו בפנינו עומדת תקופת ההתליה על שנה.

46. בעש"ם 3666/06 אחמד חסן אסדי נקבע: - "תכליתם העיקרית של דיני המשמעת הינה לקבוע נורמות התנהגות ראויות לעובדי מדינה ולמנוע סטייה מנורמות אלה העלולה לפגוע בתפקודו התקין והיעיל של שירות המדינה, ולערער את האמון שהציבור רוחש לשירות הציבור ולעובדיו ... נוכח תכליות אלה, ובשונה מן הדין הפלילי, מטרת הדין המשמעתי אינה מכוונת להענשת העובד; היא נועדה להגן על השירות הציבורי מבחינת רמת תפקודו ומהיבט השמירה על דמותו ותדמיתו בעיני הציבור. תכליות אלה מושגות באמצעים שונים, וביניהם - הרחקת עובדים שתפקודם פוגע בשירות הציבורי; הרתעת שאר עובדי השירות הציבורי מפני התנהגות החורגת מהנורמות הראויות; והעברת מסר כללי לציבור הרחב בדבר הקפדתה של מערכת אכיפת החוק ודיני המשמעת על יושרתו של השירות הציבורי ורמת תפקודו. תכליות אלה מכוונות את אמצעי השמעת הנגזרים בדין המשמעתי... בחירת אמצעי השמעת מושפעת, בד בבד, גם מנסיבותיו האישיות המיוחדות של העובד שדינו מתברר... נוכח תכליתו המיוחדת של דין המשמעת, באיזון שבין האינטרס הציבורי באכיפת נורמות המשמעת בשירות הציבורי, לבין ההתחשבות בנסיבותיו האישיות של העובד, יינתן בדרך כלל משקל מיוחד לאינטרס הציבורי (פרשת כתב, בעמ' 93; עש"מ 7778/00 ועקנין נ' נציב שירות המדינה, תק-על 2000(4) 428; פרשת ברוכין, בעמ' 703, 718; עש"מ 10129/01 מדינת ישראל נ' גניש, תק-על 2002(1) 492, פסקה 3; פרשת שילה, בעמ' 370; פרשת לוי, בעמ' 846; עש"מ 5271/03 סדיקוב נ' מדינת ישראל, תק-על 2003(3) 1076; ע"א 10979/04 לאור נ' שר הבריאות, פד"י נט(6) 357, בעמ' 362)... במסגרת בחינת התאמתם של אמצעי השמעת להשגת תכליות דיני המשמעת, יש לייחס משקל לשיקולים שונים, וביניהם – טיבה של עבירת המשמעת, מיהות העובד, ואופייה של המערכת אליה הוא משתייך, ככל שהדבר מקרין על נורמות ההתנהגות שהוא חייב בשמירתן... באשר לאופייה של העבירה, נבחנים, בין היתר, חומרתה של העבירה, היקפה, האם מדובר באירוע חד פעמי או במעשים שהם בבחינת שיטה, ומידת הקשר בין העבירה לבין תפקידו של העובד ... "

47. הדברים נאמרו לגבי עובדי השירות הציבורי אולם חלים גם בעניינם של עובדי רפואה הנדרשים לאמון ומשמעת בטיפול בחולה.

48. בבחינת התקדימים שהוצגו על ידי התובעת, נראה כי עניינה של האחות עווידה הנא והאח מוחמד טהא דומים יותר לענייננו. אין דומה גניבת תרופות ממקום עבודה לגניבה ממטופלים. לכל אחת מהעבירות חומרה מיוחדת הנובעת מהאמון שהופר שהוא נשמת אפו של כל אחד ממקצועות הרפואה.

49. **בעניינה של האחות עווידה הנא (החלטה 13-17 של כבוד השופט (בדימוס) סטרשנוב בה הוטלה התליית רישיון לתקופה של שנה.**

הנקבלת הורשעה בגניבת 15 אמפולות של קטמין ממקום עבודתה, בית חולים שיבא ומסירתן לידי האח מוחמד טהא, ששידל אותה לגנוב עבורו את התרופה לצורך טיפול באימו החולה.

בהליך המשמעתי נפסק: - "התנהגותה של הנקבלת חמורה בעיני, גם אם מדובר בכישלון חד פעמי. סבורני כי יש להעדיף במקרה זה את האינטרס הציבורי המחייב הטלת עונשים כבדים בגין מעשים של הפרת אמון וגניבת תרופות מבית החולים, יהא המניע לכך אשר יהא".
בעניין זה ההבדל לענייננו הוא שהאחות גנבה מהמעביד את התרופות.

50. **בעניינו של האח מוחמד טהא – הוטלה התליית רישיון לתקופה של 8 חודשים.**

הנקבל הורשע בכתב אישום שהוגש לבית משפט השלום בתל אביב יפו בעבירות של שידול לגניבה וקבלת נכסים שהושגו בעוון ונדון ל-6 חודשי מע"ת ושלי"צ בהיקף של 150 שעות.

הנקבל, שעבד כאח בבית חולים "אסותא" שידל אחות בבית החולים שיבא לגנוב עבורו תרופות מסוג קטמין. האחות גנבה 15 אמפולות ומסרה אותן לנקבל, לדבריו לצורך טיפול באימו החולה.

51. נדבך נוסף וחמור הקיים בענייננו ולא מופיע בשתי החלטות אלה הוא התמכרותה של הנקבלת לסם מסוכן. עובדה זו נוטה את הכף לחומרה לעומת שני המקרים שצוינו לעיל, במיוחד לאור המאמץ והתכנון שהושקע בהשגת הסם במקרה זה, ללא כל עכבות.

52. התקשינו לקבל את טענתה לפיה ההתמכרות לא הפריעה לתפקודה כאחות. שיקול הדעת הלקוי המתגלה מתוך האירוע הנדון מצביע על מצב תודעתי לקוי שהמניע שלו הוא הצורך לספק את צריכת הסמים. זאת בצד האחריות הנדרשת ממנה כאחות המספקת תרופות לחולים שבטיפול ונדרשת לערנות מוחלטת במילוי תפקידה.

53. בנסיבות אלה לא נוכל לקבל את עמדת התובעת כי העונש ההולם את המעשה הוא 6 חודשי התליה.

54. אשר על כן אנו ממליצות להטיל על הנקבלת אמצעי משמעת של התליה לתקופה של שנה.

גב' מיכל יהודאי ידיד	גב' רינה טיורי	עו"ד זמירה גולדנר
יו"ר הועדה	חברת ועדה	חברת ועדה